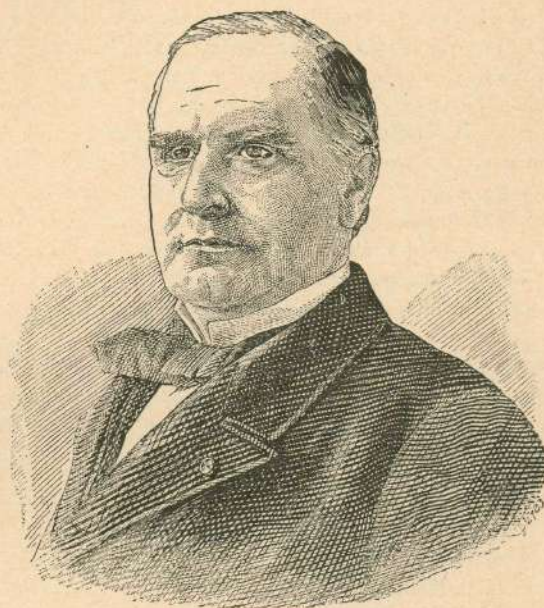

utopijami in peva pesmi o „bratstvu, enakosti in svobodi“, Javorov pa živi v sanjah in v domišljiji. Največ priznanja sta si izmed „mladih“ pridobila Hristov in Slavejkov.

„Bessarione“ o bodočnosti Slovanov. V Rimu izhaja že peto leto obzornik „Bessarione“, ki je namenjen za proučevanje vzhodnih vprašanj in ki hoče pripravljati združenje vzhodne razkolne cerkve z rimsko cerkvijo. V članku o georgijski (armensko-kavkaški) cerkvi govori Avrel Palmieri tudi o tem, kako potrebno je proučevati cerkvene in zgodovinske odnošaje slovanskih narodov, ter pravi: „Sedem milijonov Grkov, razkropljenih po vsem vzhodu, je obdano z velikansko množico sto milijonov Slovanov. Ti, oživljeni po spominu svoje nekdanje slave, in spojeni po krvi in besedi, plamteči mladostnega navdušenja, so namenjeni za to, da rešijo verska vprašanja prihodnosti. Žene jih potreba enote, in ker hrepené, da razširijo svoj delokrog, pripravljajo Slovani z občudovanja vredno taktiko svojo cerkveno in politično nadvlado v vedno bolj razpadajoči osmanski državi. Tu ne govorimo o tem, kako bodo Slovani dosegli politično nadvlado na vzhodu; a kolikor se tiče slovansko vprašanje verstva, smo prepričani, da bodo ob uri, od Boga določeni, Slovani izpolnili starodavne želje papežev v Vatikanu. Zato naglašamo, da je jako koristno za prosep katoličanstva, ako proučujemo razne razmere slovanskih pravoslavskih cerkvâ in njih smotrov. A naše apostolsko delovanje se ne sme baviti le s sedanostjo, ampak pozorno moramo zasledovati tudi tiste okolnosti, ki bi mogle v bližnji bodočnosti preprečiti naše namene. Moremo-li zbuditi ljubezen do katoliške cerkve v srcih onih, ki so napolnjeni krivičnega sovraštva do nje, ako ne začnemo temeljito proučevati idealov onih, katere hočemo klicati nekoč s sladkim imenom „bratje“? Potrudimo se, da proniknemo i v najbolj skrito čutenje njihove duše!... Problem enote krščanskega sveta bodo rešili Slovani. Zasledujmo jih torej, ko iščejo krščanstva, manj servilnega, manj nizkega in praznega, kakor je razkolno. Pokažimo jim, da se rimska cerkev ne protivi njih opravičenim zahtevam; pokažimo jim v dejanju, da se nam po krivici očita, da ne poznamo njihovih narodnih običajev, karakterističnih znakov njihovega duha, hrepenenja njihovega srca. In črni mrakovi bodočnosti se razpodé in jasneje zažari nebo pred očmi teh, kateri molijo, delajo in trpé za večno zmagoslovje Kristusovo in njegove cerkve!“

Predsednik Mac Kinley †. Ob anarhistovskem napadu na italijanskega kralja Umberta dné 29. m. l. travna lanskega leta si pač nihče ni mislil, da bo temu žalostnemu dogodku leto osorej sledil že nov napad na vladarja, in še celo v svobodni Ame-

riki. Predsednik severno-ameriških Zveznih držav Mac Kinley mu sledi kot prva, in Bog daj tudi zadnja žrtev anarhizma v letošnjem letu. — Bilo je dné 6. septembra, ko je predsednik v družbi nekoliko svojih svetovavcev obiskal veliko panameriško razstavo v Buffalu ter imel pri tej priliki politično važen nagovor na zbrane poslušavce, ko se okolu 4. ure popoldne skozi gnječo prerine do Mac Kinleya neki čedno oblečen človek s črno ovito roko. Neznanec poda po ameriški navadi roko na nekoliko vzvišenem mestu sedečemu predsedniku, malo trenutkov pozneje pa dvakrat ustrelji skozi črni robec na predsednika in ga smrtno rani. Ena krogelja je zadela Mac Kinleya v prsi, a ni prodrla kosti, druga pa je prodrla želodec in obtičala v

Mac Kinley,

umorjeni predsednik Zedinjenih držav severno-ameriških.

telesu Ranjenega predsednika so takoj odnesli v začasno bolnico v razstavi, napadovalca, 28letnega Leona Czolgosza, rojenega Poljaka, pa odvedli v zapor. Pri preiskavi je izjavil, da ni zadovoljen z Mac Kinleyevo vlado in da je bil napad nujno potreben. — Predsednik izpočetka ni čutil nikakih posebnih bolečin, in zdravniki so gojili vsak dan večje nade, da se jim posreči ohraniti predsednika. Le druge krogelje v telesu nikakor niso mogli zaslediti, da bi jo odstranili, in to je povzročilo predsedniku smrt. V groznih mukah je umrl predsednik Mac Kinley čez teden dni, dné 14. septembra zjutraj ob 2. uri. Zadnje njegove besede so bile: „Ne naša, marveč božja volja se zgodi!“ — Truplo njegovo so pokopali dné 19. sept. z velikim sijajem na državne stroške v Washingtonu. Pokojnik zapušča